

Veni Sancte – sedmero darů Ducha Svatého

*Moudrost, rozum, rada, síla, umění/věda,
zbožnost, bázeň Boží*

Ve Starém zákoně je užito slovo *marah* a znamená zbožnost i strach. Byl to praotec Jákob, který se ničeho nebál, resp. opovážil se úplně všeho: byl úskočný. Hospodin ho nicméně vedl tak, že nakonec poznal strach, to když se měl opět setkat se svým bratrem Ezauem, kterého kdysi podvedl. A Hospodin ho v boji – nočním boji – naučil zbožnosti a jeho strach proměnil v sílu: přejmenoval ho na Izrael – Bůh zápasí. ZBOŽNOST tedy jako schopnost pojmout strach a dobře ho využít: jako respekt a úctu (*pietas*) nejen k Bohu, ale též k lidem a celému stvoření.

BÁZEŇ BOŽÍ – je ze zbožnosti vycházející vztah oddanosti k Bohu, který se postupně utváří jako věrnost a láska k Bohu. Bázeň vede k moudrosti: tak čteme např. v knize Moudrosti.

MOUDROST není „vyčtenina“ učeného člověka. Moudrost je vlastnost celku – lidu, národa, rodiny, která uspořádává společný život – lidová moudrost. Moudrost je proto vlastnost králů a vládců, kteří mají za úkol uspořádávat život celku – společnosti, lidu, národa.

Po moudrosti je uveden dar ROZUMU. Je to schopnost lidské bytosti žít ze světla – nikoliv fotosyntézou, ale *rozumem*. Během studií si osvojujeme *lásku k moudrosti* – filosofii, která vede člověka do světla, v němž ožívá lidský duch a rozvíjí všechny své mohutnosti.

Má-li člověk svůj život skládat do *živého tvaru*, pak musí v *konkrétních životních situacích rozlišovat*: k tomu je vybaven darem RADY. Životní příběh a perspektiva každého z nás přesahuje, proto okamžiky *rady, konzultace* jsou neobejditelné. Kdo neumí radu přijmout nebo dát, může svými rozhodnutími navodit situaci, která je sociálně nezralá, možná nemocná, bez-radná a bezohledná.

Velmi důležitá charakteristika nebo dar je SÍLA. Kde bere lidský duch sílu? Když pracuje, když relaxuje, když čeká, když vzpomíná... je mnoho inspirativních a sílu dodávajících momentů. Člověk sílu ztrácí zlem. V křesťanství je životní síla spojená s péčí samotného Božího Ducha – Ducha Svatého – a mluvíme o *milosti*, která umí smísit lidské předpoklady a úsilí s Boží angažovaností.

Last but not least: UMĚNÍ A VĚDA. Jde o tvůrčí schopnost člověka v oblasti vědění a bádání, jež je propojená s řemeslem a uměleckou činností. Současnost tento po-

slední rys rozvinula, zvláště jeho technickou stránku.

Dovolil jsem si Vám nabídnout zkrácenou verzi tohoto inspirativního textu (autor – P. Brož, emeritní děkan KTF UK), který zazněl na zahájení akademického roku 2018 při tzv. *Veni Sancte*. Bez Ducha Svatého, jeho darů a charismat církev nežije – nemůžeme nic! Živá touha po jeho vylití nás utváří. Sv. Tomáš Akvinský o Něm hovoří: „...Působení srdce je svým způsobem skryté, a tak je Duch Svatý přirovnáván k srdci, jež neviditelně oživuje a sjednocuje církev.“ Touha „Božího srdce“ po nás – své nevěstě je evidentní. Volám *Veni Sancte* – abys zapálil..., či abychom objevili naši žízeň – naši touhu – po Tobě... Přijď Duchu Svatý!

Váš P. Christian

Usilujeme o proměnu naší farnosti

Naše pastorační rada měla poslední dobou napilno. Dne 20. května jsme se sešli na pravidelném zasedání a řešili jsme jak provozní tak koncepční věci. Nebudu zde vypisovat detaily, protože jak se stalo dobrým zvykem, zápisy z jednání si můžete v klidu prostudovat na našem webu v sekci Zápisy z farní rady (<https://tinyurl.com/ZapisyRady>). Věnovali jsme hodně času přípravě studijního dne pastorační rady, na který jsme se sešli v neděli 2. června odpoledne, a který jsme završili naším „letničním kázáním“ minulou neděli. Abyste si nemysleli, že nám přeskočilo, chci se o studijním dni a programu proměny

farnosti, který se pokoušíme nastartovat, rozepsat trochu obširněji.

Inspirací nám je kniha kanadského kněze Jamese Mallona – *Proměna farnosti*, která má podtitul *Z udržovacího režimu k misijnímu zápalu*. (vydalo Karmelitánské nakladatelství v r. 2018). Kniha samotná se čte jako detektivka a vřele vám doporučuji si přečíst. Bude se vám to v následujících měsících a letech hodit. Pro začátek doporučuji si přečíst její stručné shrnutí od otce Christiana na kostelním webu (<https://tinyurl.com/PromFarn>). Ve zkratce: zabývá se tím, jak vytvářet učedníky, kteří budou šířit radostnou zvěst, jinými slovy – misionáře.

Studijní den jsme začali tím, že jsme si zrekapitulovali, jak se naplnila naše vize vytvořená v předchozí radou v r. 2013. Překvapivě jsme zjistili, že vize, ač ne zcela naplněná, je stále aktuální a dá se na ní stavět.

Hodně času jsme věnovali referátům k jednotlivým kapitolám knihy, které si připravili jednotliví členové rady. V následující diskusi jsme konstatovali, že u nás mnoho aktivit běží díky poměrně malému počtu lidí, kteří jim dlouhodobě věnují hodně svého času a sil a riskují tak vyhoření. To je stav, se kterým nemůžeme být spokojeni. Tito tahouni jsou již dnes nositeli vize. Musíme ale vymyslet způsob jak zapojit do realizace našich programů lidí co nejvíce.

V neděli se scházíme ve velkém počtu, je nám tu dobře, jsme v tom pohodlí dobře za bydlení. Potkáváme spoustu známých tváří a stejně je mezi námi stále tolik lidí, které ne-

známe jménem. Tenhle stav může velmi lehkou sklouznout k zesvětštění farnosti, jak říká papež František, ke ztrátě její identity. To by se mohlo stát, kdybychom pustili ze zřetele smysl našeho bytí – následování Krista.

Abychom mohli misijně působit navenek, musíme udržovat v duchovní formě členy našeho společenství. K tomu by měly sloužit vzdělávací programy nejen pro děti, ale zejména pro dospělé. Jen tak porosteme ve víře. K tomu je nutná osobní konverze každého z nás.

Dalším úkolem je najít způsob jak přitáhnout lidi z venku, vlažné nebo nevěřící. K tomu jsou skvělou příležitostí kurzy Alfa. Máme ale zachytnou síť, která by umožnila absolventům Alfy setrvat v kontaktu s naším společenstvím a dále růst?

Také jsme se zabývali tím, jak to udělat aby vize, až bude definována, nezůstala jen na papíře, ale stala se programem každého z nás. Na tuhle otázku zatím nemáme odpověď, ale víme, že bez vás to nepůjde. Nesmíme se bát nových myšlenek.

Závěrem studijního dne jsme si odpověděli na dvě otázky: *Co mi společenství u sv. Vojtěcha dává? a Společenství sv. Vojtěcha bude žít, když:*

Co nám tedy společenství dává: zažít společenství, ukotvení, sounáležitost, inspiraci, vztahy, růst a výzvy, živý kontakt.

Bude žít, když: Bude společenstvím lidí, kteří žijí s Kristem; půjde ven; bude otevřeným jak dovnitř, tak ven; duchovně poroste a vzájemně si bude pomáhat; bude ochota obětovat pro společenství víc, než jsme si

mysleli; bude umět rozpoznávat potřeby vlastní i svého okolí.

Důležitým aspektem našeho života je slavení neděle, které by se nemělo omezit jen na absolvování mše. Proto se budeme snažit nacházet nové formy interakce. Na mši může navázat katecheze, příležitost modlení se za potřeby druhých, prosté společné setkání. Chceme také ještě lépe informovat o tom, co dělá pastorační rada.

S vaší pomocí a s podporou vaší modlitby se nám jistě mnohé podaří. Nově nás také můžete kontaktovat na mailové adrese svvojtech.rada@google.com.

Vít Grec

„Kéž bych poznal Boha dříve...“ slýcháváme nezřídka od čerstvých konvertitů. Ve svých myslích je pak často odbýváme sarkastickými slovy: „Bud' rád, že si ho vůbec potkal!“ Zanecháme-li však pyšnosti, začne se nám možná vtírat myšlenka, jak by to vypadalo, kdybychom Boha poznali dřív. Kdy je člověk připraven na to poznat Boha? Každý musí asi ujít jiný kus cesty, musí mít jiné tempo, možná párkrát sejít na scestí. Co když je ale někdo opravdu připraven, jen není nikdo, kdo by mu Boha hlásal...

Je těžké ptát se po Bohu, když nevíte koho. Je těžké ptát se po Bohu, když nevíte, kde byste se mohli zeptat. Je těžké ptát se po Bohu, když jste mladý a nikdo se vám neostýchá vysmát do tváře.

„Jděte, získejte, křtěte...“ (Mt 28, 19) Misijní poslání Pána Ježíše je DNA naší víry. „Získejte“ – je klíčový impulz! Můžeme si

nechat pro sebe, že jsme objevili „perlu našeho života“?

Pro všechny „hledače“ je tu formát kurzu ALFA, tedy místo, kde je v pořádku se ptát. Rádi bychom letos na podzim zkusili v našem kostele Alfu zaměřenou na mladé lidi. Poprosili bychom vás o dvě věci. Za prvé – o modlitbu. Mají-li se dít věci podle Božího scénáře, je to základní pilíř snah týmu ALFY. Za druhé – důležité je pozvání! Znáte-li někoho v rozmezí 13–20 let, zkuste s ním přijít na první setkání. Pondělky večer, od poloviny září, od 19 hod. budou u sv. Vojtěcha patřit setkání u společného jídla, přednášky, diskuze a modlitbě. Díky všem, kteří se zapojí do jakékoli služby (příprava jídla, hudba – zpěvy, moderování, provázení ve skupinkách, technické zázemí..) a taky Vám všem, kteří nenecháte tuto příležitost k reflexi a oživení víry jen tak projít kolem sebe.

Jáchym Vopařil, P. Christian

Pane, nauč nás modlit se

Stalo se v autě zhruba před třemi týdny po cestě z Vysočiny, když jsme projížděli mezi rozkvetlými žlutými lány:

„Tati, proč se tady pěstuje tolik řepky?“

„Protože jsme se v Evropě domluvili, že zkusíme šetřit s ropou a část jí nahradíme něčím jiným, třeba řepkovým olejem. Akorát Češi si vybrali jenom jednu možnost a z řepky si někteří udělali výnosný obchod. Navíc se teď ukazuje, že se při jejím pěstování asi spálí víc ropy, než ušetří.“

„A proč se vlastně nemá pálit ropa?“

„Protože se tím do vzduchu dostanou plyny, kvůli kterým atmosféra zadrží víc slunečních paprsků a Země se pak oteplí.“

„My teď jedeme na ropu?“

„Jo.“

„A proč je teda špatně, že se planeta oteplí? Třeba v zimě by to ušetřilo na topení.“

„Ono se ale oteplí po celý rok a všude. Teplý vzduch pojme víc vodní páry a voda, která se vypaří, bude potom chybět v přírodě. V zimě asi u nás nebude sněžit, bude víc pouští, celá příroda se změní a o tu zbylou vodu možná začnou lidi válčit.“

„A to já zažiju?“

„Nejspíš my všichni.“

Chvilé ticha, potom se ze zadního sedadla ozval tichý usedavý pláč.

„Co se stalo?“

„Tati, já tohle nechci zažít.“

Zase ticho. Doprovázené jen vrněním motoru polykajícího další litry nafty.

Od toho rozhovoru mi věta „Tati, já tohle nechci zažít.“ nedá spát. Všichni zhruba víme, co nás čeká. Všichni víme, že dalším generacím nechystáme nic pěkného. Já sám se považuji za poměrně ekologicky smýšlejícího člověka. Ale až když mi to takhle natvrdo řekl můj syn, tak se mě to teprve naplno dotklo. Smýšlející ještě není jednající.

Dne 24. května to byly čtyři roky od zveřejnění encykliky *Laudato si'*. Je výborně napsaná včetně nadějného závěru a čte se jako detektivka. Papež František (už jen to symbolické jméno!) klade ochranu životního prostředí mezi absolutní priority života

církve. Nejen ochranu přírody, ale ochranu prostředí pro život! Kolik encyklik ale bude muset ještě proběhnout, než nám to dojde. Nakonec nám to opravdu budou muset říct děti.

Poměrně pravidelně se poslední dobou objevují v přímlových modlitby za vláhu, za příhodné počasí, za dobrou úrodu. Říkám si, že víc než jakákoliv jiná modlitba by nás tato měla disponovat k proměně nás samých. Učedníci prosili Ježíše: „Pane, nauč nás modlit se.“ Tak bych se chtěl naučit modlit alespoň za životní prostředí a musel jsem se o to s vámi podělit :-) Chtěl bych se naučit modlit tak, aby to nebylo kňourání o nápravu mnou způsobených průšvihů. Aby mi ta modlitba také dávala sílu k uskutečnění všeho, co je potřeba v mém životě změnit, jestli se má stát to, o co prosím. Aby slova měnila v činy.

Vojtěch Jirsa

Bodaj

Víte, co jste dělali 28. dubna tohoto roku? Někteří už si vzpomněli, těm ostatním to prozradím. V rámci misijního koláče jsme pomáhali na Ukrajině, konkrétně organizaci Bodaj. A kdože to vlastně Bodaj je? Bodaj – přeloženo do češtiny znamená „kéž by“. V mottu této organizace stojí – kéž bychom napomohli co nejvíce zlepšit podmínky v dětských domovech na Ukrajině. Kéž by děti, které potřebují pomoci, bylo co nejméně.

Veškeré aktivity Bodaj směřují ke zkvalitnění života dětí a mládeže, kteří žijí v do-

mech sociální péče. Usiluje o to, aby se dětem dostávala nejen odpovídající základní péče, ale klade důraz i na jejich osobní rozvoj a smysluplné trávení volného času. Nabízí přímou pomoc klientů domova, materiální pomoc, spolupracuje s místní komunitou, podporuje personál v odborné činnosti.

Podpořit Bodaj v jejich aktivitách můžete i vy, například:

- poskytnout finanční prostředky
- sdílet a šířit informace o Bodaj mezi svými přáteli
- stát se DOBROvolníkem a společně vyjet na Ukrajinu – V současnosti má Bodaj několik desítek aktivních dobrovolníků, kteří spolupracují jak v ČR tak i v rámci výjezdů na Ukrajinu. Na výjezdech a jeho přípravách se doposud vystřídal téměř 70 dobrovolníků.

Na tomto odkazu si můžete poslechnout rozhlasovou reportáž Michaely Smolařové, která byla přímou účastnicí dobrovolnického výjezdu: <https://tinyurl.com/BodajR>.

Hanka Rakovská

Napříč generacemi

V posledních měsících jsem se dvakrát zúčastnil setkání Napříč generacemi. V dubnu při prvním z těchto setkání se nás sešlo přes dvacet. Po modlitbě a krátkém úvodu do tématu „Boží vševědoucnost a lidská svoboda“ jsme se rozdělili do několika skupin, abychom se v užším kruhu mohli podělit o své názory a zkušenosti s rozpoznáváním Boží vůle.

Květnový termín proběhl v komornější sestavě, takže jsme se k velkému stolu na pódiu akorát vešli. Zaujalo mne svědectví Marka Prokopa, který pracuje jako zdravotní bratr na ARO v Motole. Přes jeho poutavé povídání jsme se přenesli do diskuse k tématu „Jak se projevuje křesťanský život v (mé) práci“, která byla pro mě osobně podnětným základem k přemýšlení na další dny.

Děkuji organizátorům za příležitost v přátelské atmosféře poznávat naše svato-vojtěšské společenství skutečně napříč generacemi a těším se na další setkání!

Jiří Kubík

Milé Indiánky,

zveme vás na další letní Indiánský tábor! Letos se vrátíme do naší oblíbené Desné v Jizerských horách. Doufáme, že se k nám připojí jak dlouhodobé členky, tak i nové tváře, které by s námi chtěly zažít letní dobrodružství. Termín tábora je od 19. do 29. srpna pro dívky ve věku 7 až 15 let. Přihláška na tábor je vyvěšena na webových stránkách kostela. Pro jakékoli další informace nám můžete napsat na email indianky.vojtech@gmail.com nebo se rovnou zeptat vedoucích.

Těšíme se na vás a na další skvělý tábor s vámi!

Klára Buriánková

Letní tábor rytířů 2019

Zvu všechny kluky na rytířský letní tábor, který se uskuteční 19.–28. srpna v Sezimově Ústí. Prožijeme spoustu dobrodružství a zá-

bavy, ale také budeme objevovat, jak a jestli se dá i v dnešní době žít jako pravý rytíř.

Pro více informací a přihlášení mě neváhejte kontaktovat na emailové adrese: voparil.prokop@seznam.cz.

Prokop Voparil, Velmistř Řádu sv. Vojtěcha

Ohlédnutí za „postní krabicí“

Rádi bychom poděkovali za skvělý nápad s postními lístečkovými pozváními. Díky nim jsme poznali milou rodinu, která sedává dvě řady za námi a se kterou jsme do té doby neprohodili ani slovo. Doufáme, že se v příštím postu tajemná krabice opět objeví, a všem doporučujeme se zapojit!

Marie a Jiří Kubíkovi

Sestra kytička

Miluju květiny. Od útlého dětství jsem doma vytvářela dekorace z toho, co zrovna vykvetlo na zahradě. Tento stav trvá vlastně dodnes; jakmile mám příležitost někomu uvázat narozeninovou kytici nebo vyzdobit kostel, pokaždé se toho s radostí ujmu. Ne vždy si ale s produkcí naší zahrady vystačím.

Odkud vlastně jsou řezané květiny, které si koupíme ve stánku? Pěstují se ponejvíce v rozvojových zemích. Po sklizení putují letecky na květinovou burzu do Holandska a odtud chlazenými kamiony po celé Evropě. Protože květiny nejsou jídlo, nikomu moc nezáleží na tom, aby se při jejich produkci užívalo co nejméně chemických hnojiv či ochranných látek proti škůdcům. Tyto látky se tak užívají v míře maximalizující výnos a významně poškozují životní prostředí

v místě produkce rostlin. A pak to cestování přes půl světa ...

Název tohoto příspěvku jsem zvolila s inspirací svatým Františkem a jeho jmenovcem Svatým Otcem, který se myšlenkami tohoto světce dle mého inspiroval při psaní encykliky *Laudato si'*. Pokud na takové úvahy „slyšíme“, musí nás to vést k zamyšlení, zda jsme ochotni platit takovou cenu, nebo jestli slavení eucharistie vyhoví i třeba chudší květinová výzdoba, přizpůsobující se ročnímu období, třeba produkující nějakého broučka lezoucího po oltáři.

Jak z toho ven? Přiznám se, že sama nemám úplnou odpověď. Kytice v našem kostele nevydrží od neděle do neděle, zahrady našich „květinářek“ celoroční spotřebu nepokryjí. Pro farní zahradu nemáme prostor a vlastně ani zahradníka. Přitom mše zcela bez květinové výzdoby by mi přišly o něco ochuzené. I tak bych ráda nějak začala – zkusím to již tuto neděli, kdy kytičky našich prvokomunikantů jsou z „domácích zdrojů“. Možná nejsou tak opulentní, ale při vědomí výše uvedeného z nich mám dobrý pocit.

A jak to vidíte Vy? Možná, kdyby nás – květinářek bylo více, nebo kdybychom našli nějaký místní dostatečně vydatný zdroj květin ... Pokud byste na věc měli podobný pohled a nějaký nápad, jak se posunout, budu ráda za Vaše podněty.

Katka Janečková

Stoletý věk prý nevadí...

Tak se praví v jedné ze starších písniček – a život to kupodivu nijak nevyvrací. Minulou

neděli vyřizoval P. Jan celému společenství upřímné pozdravy od pětadevadesátiletého, stále aktivního člena našeho společenství, Zdeňka Janíka. Jistá fyzická indispozice mu sice již brání pravidelně se účastnit nedělních bohoslužeb s námi, ale je účasten nejen v modlitbách. Stále se zajímá o to, „co se děje v kostele“ a do několika letošních čísel *Vojtíku* nám s pozdravem posílá i své aktuální básně. Dneska je to „Ráj srdce“.

Irena Brožová

Ráj srdce

Bláhově spěcháme
bludnými kruhy labyrintu světa
na dělové kouli barona Prášila

A přece ráj srdce
je tak blízko

Stačí jen pokorně zaklepat
a bude každému
dokořán otevřeno

Víkendová duchovní obnova

Milí farníci, pro příští školní rok pro vás připravujeme novinku – víkendovou postní duchovní obnovu. Abyste si udělali představu, předkládáme vám základní informace. Termín obnovy je 6.-8. března 2020. Obnova bude probíhat v klášteře karmelitánů v Kostelním Vydří. Cena pobytu pro 1 osobu za celý víkend je 1000,- Kč (cena zahrnuje ubytování, stravování formou plné penze a náklady spojené s programem, nezahrnuje dopravu na místo). Přihlašování bude zahájeno na podzim.

Těšíme se na společný duchovní prožitok.

Ivana Vopařilová

Pan farář má krizi

Žádný strach, nejde ani o poplašnou zprávu, ba ani o zápis ze schůze farní rady. Pod tímto názvem vydal současný francouzský novinář a spisovatel *Jean Mercier* útlý román, který se okamžitě stal bestsellerem. S laskavostí a jemnou ironií popisuje aktuální problémy křesťanského života v dnešním světě, ve společenství, kde to všichni myslí dobře, ale vždycky to tak nevyjde – nevede ke kýženému pohodovému cíli. Až se pan farář opravdu octne v krizi. Tu řeší vskutku svérázně – ale, aniž si to v první chvíli uvědomí, nasměruje ho to konečně tím opravdovým směrem – přesně, takříkajíc na míru. Jak je to v jedenadvacátém století s hledáním vlastní identity člověka – křesťana? A jak uchopit svou identitu v očích Boha i očích bližních? Boží milosrdenství i jeho laskavý a opravdový humor někdy vskutku „schroustáváme“ těžce, přetěžce, prostě nám nedochází na první dobu. Dá to fušku, ale stojí to za to. Na rozdíl od toho, přečíst tuhle knížku lze téměř jedním dechem. Mluvit i o velmi vážných věcech s lehkostí a nadhledem je mnohdy účinnější. A když to dobře dopadne, nejen, že se pobavíme, leccos nám může i dojít.

V překladu Veroniky Matiaškové vydalo Karmelitánské nakladatelství v Praze roku 2018.

A ještě nápad tak akorát na prázdniny,

inspirovaný homilií otce Jana o velikonoční vigílii. Do radosti této naprosto jedinečné noci, zahrnul radost z toho, jak děti, které se v našem kostele účastnily předvelikonočního programu pro školy, bezprostředně a zvidavě reagovaly. Je moc dobře, že některé jejich stručné a přímé otázky nezapadnou, protože jsou obrovskou výzvou pro nás, kteří mnohdy máme pocit, že už přeci jenom něco víme, známe, rozumíme..., a tak nám nakonec mnohé může uniknout. A jsou to právě ty dětské nepřekombinované, rovné reakce, které ukážou tím správným směrem. V témže duchu je příběh nazvaný *Pane Bůh, tady Anna* britského spisovatele, jehož život obsáhnul většinu dvacátého století, *Sydneyho George Hopkinse*, známého spíše pod pseudonymem *Fynn*. Čte se jedním dechem, přímočaré úvahy o životě z úst šestileté holčičky jsou většinou rovným tahem na branku a rozhodně stojí za to se nad nimi zamyslet. Vřele doporučuji, nenechte si ujít.

V překladu Ladislava Šenkyříka vydalo Karmelitánské nakladatelství v Praze roku 2018; zároveň na podzim téhož roku vydal SUPRAPHON a.s. pod stejným názvem CD – MP3, kde text čte Bára Hrzánová, hudbu a zpěv má na svědomí Aneta Langeřová.

Irena Brožová

Stanout před Bohem

Už vím, co znamená mít opánky, ale i celé tělo, pokryté prachem z pouště. Jsem u toho,

když se rozsvítí hvězdy na Sinaji. Už tuším, co si myslí starý Baraka ve své chýši v zálivu. Jen nevím, proč si ještě nerozsvítil.

Stojím na břehu v naprosté tmě a hledám obrysy rozeklaných hor. Dnes byl krásný den. Hory velbloudích tvarů padají přímo do tyrkysového moře a starý Baraka tvrdil, že už nic ke svému životu nepotřebuje, jen to, co má. Vnímám hloučky starých psů, které beduíni odevšad vyhánějí, a horký vánek od moře. Dnes odpoledne jsem při obvyklé procházce spatřila jakýsi příbytek zakrytý pestrou látkou, odkud vyšel starý člověk, Egyptan, hnědý a suchý jako stará větev. Přál si, abychom se spolu večer dívali na měsíc. Na návštěvu jsem zašla za plného svitu žhavého slunce. Připravil na zem polštáře, pečlivě rozložil houně a já spatřila krásně vytvořenou zahrádku – kameny, větve, i větvičky v písku, které nutně musí odnést první příliv. Jen za sebou jsem cítila horký dech starého nemocného psa, který si přišel pro trochu pohlázení. Baraka, který patřil spíše horám než lidem, měl krásnou chýši. S láskou mezi řečí rovnal drobné mušle a kamínky a rukou uhlazoval podušky. Dobrovolně jsem se vzdala čaje a měli jsme spoustu času na vyprávění. Když jsme v hovoru zjistili, že nám dochází nikoli řeč, ale jednoduchá angličtina, starý muž zašel hlouběji do chýšky a přinesl neuvěřitelný kousek papíru i tužku. Kreslil mně průběh svého života, jen nevěděl, kolik přesně je mu roků. Vyprávěl, že už nemá rodinu, měl prý i dost dětí, ale to už je moc dávno, máchl rukou ke slunci. Sedíme, pozorujeme pohyb neklidného moře,

já dumám nad radostí ze Stvoření i všedních maličkostí a nelpění na majetku. V tom se vlny přehoupnou do chýšky, zabaví několik větví, zaplaví vzácnou zahrádku a odnese několik polštářů. Baraka má starosti: s rychlostí blesku loví z vln to málo, co má, a má rád. Po záchraně majetku mu kreslím naše civilizační starosti, život plný spěchu, strachu, vztahů, nároků... Muž se podezřele usmívá, jako by tohle všechno dobře znal a vstává, aby mě vyprovodil. Kráčí vzpřímeně, pluje jakoby se země nedotýkal v bílém turbanu a dlouhém plášti zvláštní zemitě hnědi. V naprostém souznění sám se sebou.

Hory velbloudí barvy se přestaly tetelit horkem, vydávám se za lehkého soumraku na zpáteční cestu a u silnice zastavuji taxi. Starému muži přeji Ramadan Karim, protože nastal čas Ramadánu a dáváme se do řeči: „Ne, jsem křesťan,“ směje se, „ale můj přítel je muslim. Jedu mu pohlídat obchod, když jde na modlitbu,“ a ukazuje mi vytetovaný křížek ve spodní části zápěstí. Domlouváme se trochu arabsky a on nakonec nechce žádné peníze za cestu. Nějaké mince mu přece jen vnutím.

Jakmile se rozsvítí hvězdy na Sinaji, vím, že jsem blíž Bohu, i všem Jeho tajemstvím...

Jana Klepková

Na nové ozvučení kostela můžete přispět i vy!

Pastorační rada schválila pořízení nového ozvučení kostela. V minulém čísle Vojtíka a na besedě v neděli 2. června jste se mohli

dozvědět důvody pořízení i technické detaily zařízení.

Protože nabídková cena zařízení činí téměř čtvrt milionu, dovolujeme si vás tímto požádat o příspěvek v jakékoliv výši. Ten rádi přijmeme pod variabilním symbolem 1919 na jednom z účtů duchovní správy sv. Vojtěcha: 331 341 061/0100 nebo 2104 169 619/2700

Za všechny dary předem děkujeme.

Editorial

Tímto číslem Vojtíka se lučíme se školním rokem a také se sezonou u sv. Vojtěcha. Čas prázdnin je časem cestování, táborů, odpočinku, ale také časem, který můžeme strávit s dobrou knihou nebo přemýšlením o životě. Mám velikou radost z toho, že toto číslo je tvořeno velkou měrou příspěvky nevyžá-

danými, které jejich pisatelé zaslali spontánně. Uvědomil jsem si při redakci tohoto čísla, víc než kdy jindy, že Vojtík je časopis, který má našemu společenství sloužit. Aby tomu tak opravdu bylo a Vojtík se stal jedním z nástrojů nově nastartovaného procesu proměny farnosti, potřebujeme každého z vás. U sv. Vojtěcha existuje řada společenství, která vyvíjejí řadu různých aktivit. Většinou o nich víme málo. Nevíme ani o tom, co vás trápí nebo z čeho máte radost, s čím v chodu našeho kostela souhlasíte a s čím ne. A tak vám chceme Vojtíka nabídnout jako komunikační platformu. Po prázdninách se proto budeme těšit na spoustu příspěvků od vás. Uzávěrku příštího čísla včas dáme vědět. Užijte si hezké prázdniny a pište.

Za redakci Vít Grec

Duchu Svatý, prameni pravdy

Boží dechu, dárce života!

Překvapuj mě	uprostřed všedního dne.
Vstupuj	do mých plánů.
Proměňuj mě	v mém poznání.
Naplňuj mě	svými dary.
Ponoř mě do sebe,	abych byl čistý.
Probouzej můj talent,	ať ve mně pracuje.
Jednej ve mně,	ať se vytrácí mé já.
Rozžehni své charisma,	ať o tobě svědčím.
Přitáhni si mě,	když utíkám.
Soustřed' mě,	když bezcílně bloumám.
Pobídni mě,	když polevuji.
Dej mi křídla,	když tvořím.
Pospěš mi na pomoc,	když Tě hledám.
Provázej mě,	když rozvažuji.
Dej mi pochopit,	když nechápu.
Pohni se mnou,	když ustrnu.
Postrč mě,	když mám pokušení.
Prohřívej mě,	když ochládám.
Zaplavuj mě,	když jsem samolibý.
Prostupuj mě,	když jsem prázdný.
Bud' mi potěšením,	když jsem smutný.
Obejmi mě,	když jsem osamělý.
Modli se ve mně,	když nenacházím slova.
Utěšuj mě,	když jsem opuštěný.
Uzdravuj mě,	když jsem nemocný.
Drž mě,	když padám.
Skryj mě,	když jsem bezbranný.
Obklopuj mě,	když mě spaluje touha.
Rozjásej se ve mně,	když miluji.

Program Duchovní správy na červen a prázdniny 2019

Tento měsíc má tradičně termín pro svátost smíření. V pondělí 17. června v 16.00 pro děti do 10 let. Týž den v 18.00 je pro mládež.

Toto pondělí (17. června) bude v 17.30 hod. pravidelná mše svatá. Tím končí před prázdninami bohoslužby ve všední den. Mše začnou zase koncem září – datum bude oznámeno.

V pátek 21. června ve 20.00 bude modlitba Taizé.

Informační tisk duchovní správy u sv. Vojtěcha, Kolejní 4, Praha 6. Pro vlastní potřebu.
REDAKCE: Vít Grec, Jana Klepková, Irena Brožová, Jáchym Vopařil, Naďa Witzanyová
Příspěvky odevzdávejte na vojtik@morha.com. Sazba: Vojta Grec. Za obsah odpovídá redakce.
Vojtík na webu: www.sv-vojtech.eu/vojtik. Náklad na výrobu čísla je **10 Kč**.
Kontakt na pastorační („farní“) radu: svvojtech.rada@google.com